

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/1977 z dnia 11 listopada 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1978 z dnia 11 listopada 2016 r. w sprawie zatwierdzenia substancji podstawowej olej słonecznikowy, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 23
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1979 z dnia 11 listopada 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 26

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/1980 z dnia 8 listopada 2016 r. w sprawie mianowania członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Republikę Włoską 28
- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/1981 z dnia 8 listopada 2016 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Szwecji 29
- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/1982 z dnia 8 listopada 2016 r. zmieniająca decyzję 2007/441/WE upoważniającą Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej 30

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

- ★ Decyzja Komisji (UE) 2016/1983 z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie środka pomocy SA.33063 (2012/C) (ex 2012/NN) dotyczącego Trentino NGN srl. po wycofaniu się Włoch z realizacji projektu (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 3159) ⁽¹⁾ 32

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2016/1977

z dnia 11 listopada 2016 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 13 lutego 2016 r. Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe odnośnie do przywozu do Unii niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („państwo, którego dotyczy postępowanie”) na podstawie art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009⁽²⁾. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 4 stycznia 2016 r. przez Komitet Ochrony Przemysłu Stalowych Rur Bez Szwu Unii Europejskiej (*Defence Committee of the seamless pipes and tubes industry of the European Union*) („skarżący”). Skarżący reprezentują ponad 25 % łącznej unijnej produkcji rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm. W skardze zawarto dowody dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, aby uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Zainteresowane strony

- (3) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżących, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, władze Chińskiej Republiki Ludowej, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51) zostało od dnia 20 lipca 2016 r. zastąpione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 („rozporządzenie podstawowe”).

⁽³⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 58 z 13.2.2016, s. 30).

- (4) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (5) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja poinformowała zainteresowane strony, że zamierza wybrać Japonię, Rosję, Koreę Południową i Stany Zjednoczone jako potencjalne państwa trzecie o gospodarce rynkowej („państwa analogiczne”) w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Komisja skontaktowała się z producentami z tych państw, jak również z producentami z Kanady, Indii, Meksyku i Wenezueli i zaprosiła ich do uczestnictwa.

1.3. Kontrola wyrywkowa (dobór próby)

- (6) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może przeprowadzić kontrolę wyrywkową zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.3.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja określiła, że dokonała tymczasowo doboru próby producentów unijnych na podstawie produkcji produktu objętego postępowaniem. Tymczasowa próba objęła czterech producentów unijnych. Reprezentują oni 51 % łącznej produkcji tego przemysłu unijnego. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawiania uwag dotyczących tymczasowej próby, jednak nie otrzymała żadnych uwag.
- (8) W toku dochodzenia ujawniono, że sytuacja ekonomiczna i struktura największej ze spółek objętych próbą może nie być reprezentatywna dla tego przemysłu unijnego. Spółka ta ma inny model biznesowy, ponieważ ponad 60 % jej sprzedaży dokonywane jest w przemyśle naftowym i gazowym oraz wytwarza ona o wiele więcej produktów dostosowanych do indywidualnych potrzeb i produktów luksusowych. Ponadto, jak wyjaśniono w motywach 107 i 108, jej rentowność systematycznie pogarszała się przez cały okres badany, co jest kolejną ważną cechą odróżniającą ją od innych producentów unijnych. Z tego względu Komisja będzie dalej badać, czy spółka ta jest reprezentatywna dla stanu tego przemysłu unijnego. W razie potrzeby Komisja rozważy kolejne działania, w tym zastosowanie wag dla poszczególnych spółek.
- (9) Na etapie tymczasowym Komisja podjęła decyzję o zatrzymaniu tej spółki w próbie, ale rozpatrzy tę kwestię ponownie w świetle uwag, jakie otrzyma od zainteresowanych stron.

1.3.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (10) W celu podjęcia decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i ewentualnego dokonania doboru próby Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych, aby udzielili informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (11) Pięciu importerów niepowiązanych dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę złożoną z trzech importerów, kierując się najwyższą wielkością przywozu do Unii. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych importerów, których dotyczy postępowanie. Żaden z nich nie zgłosił uwag.

1.3.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej

- (12) W celu podjęcia decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i ewentualnego dokonania doboru próby Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłoby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (13) Dwunastu producentów eksportujących z państwa, którego dotyczy postępowanie, przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby obejmującej czterech z nich na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą to liczbę można było rozsądnie zbadać w dostępnym czasie. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących zainteresowanych sprawą oraz władz państwa, którego dotyczy postępowanie. Nie otrzymano w tej kwestii żadnych uwag od zainteresowanych stron.

1.4. Badanie indywidualne

- (14) Sześciu producentów eksportujących z Chińskiej Republiki Ludowej złożyło wnioski o badanie indywidualne na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Trzech z nich uwzględniono w próbie, a zatem zbadano ich indywidualnie. Zbadanie pozostałych trzech wniosków na etapie tymczasowym dochodzenia byłoby nienależycie obciążające ze względu na krótkie terminy dochodzenia, ograniczone zasoby oraz obecne obciążenie pracą służb Komisji. Komisja zdecyduje, czy uwzględnić którykolwiek z wniosków o badanie indywidualne po etapie tymczasowym postępowania.

1.5. Formularze wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych

- (15) Dla celów art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego Komisja wysłała formularze wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych do wszystkich współpracujących producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej objętych próbą, do znanych stowarzyszeń producentów eksportujących oraz do władz Chińskiej Republiki Ludowej. Żaden z producentów eksportujących nie dostarczył formularza wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych.

1.6. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (16) Komisja wysłała kwestionariusze do wszystkich przedsiębiorstw objętych próbą w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od czterech współpracujących (grup) producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej objętych próbą oraz od czterech producentów unijnych objętych próbą, a także trzech importerów niepowiązanych. Nie było odpowiedzi od użytkowników.

1.7. Wizyty weryfikacyjne

- (17) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do tymczasowego stwierdzenia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego miały miejsce na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) *producenci unijni:*

- ArcelorMittal Tubular products Roman, Rumunia
- Huta Batory, Polska
- Vallourec Deutschland GmbH, Niemcy
- Z-Group, Republika Czeska

b) *producenci eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej (ChRL):*

- Hubei Xinyegang Group:
 - Hubei Xinyegang Steel Co., Ltd. (eksporter powiązany w ChRL)
 - Hubei Xinyegang Special Tube Co., Ltd. (producent powiązany w ChRL)
- Yangzhou Chengde Steel Pipe Co., Ltd.
- Hengyang Valin Group:
 - Hengyang Steel Tube Group International Trading Inc. (eksporter powiązany w ChRL)
 - Hengyang Valin MPM Co., Ltd. (producent powiązany w ChRL)
- Yangzhou Lontrin Steel Tube Co., Ltd.

c) producent w państwie analogicznym:

— TAMSA, Meksyk

1.8. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (18) Dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. („okres objęty dochodzeniem”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowała okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (19) Produktem objętym postępowaniem są niektóre rury i przewody rurowe bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, obecnie objęte kodami CN 7304 19 90, ex 7304 29 90, 7304 39 98 i 7304 59 99 („produkt objęty postępowaniem”).
- (20) Produkt objęty postępowaniem ma szereg zastosowań, przykładowo w przemyśle naftowym i gazowym, w elektrowniach czy w budownictwie.

2.2. Produkt podobny

- (21) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Meksyku, który posłużył jako państwo analogiczne oraz
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (22) Komisja uznała zatem na tym etapie, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (23) Nie przedstawiono żadnych argumentów dotyczących zakresu produktu.

3. DUMPING

3.1. Państwo analogiczne

- (24) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną określono na podstawie ceny lub wartości konstruowanej w warunkach gospodarki rynkowej państwa trzeciego, ponieważ żadnemu z producentów eksportujących objętych próbą nie przyznano MET. W tym celu należało wybrać państwo trzecie o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”).
- (25) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja poinformowała zainteresowane strony, że planuje wybrać Japonię, Rosję, Koreę Południową i Stany Zjednoczone jako potencjalnie odpowiednie państwo analogiczne i wezwała zainteresowane strony do zgłaszania uwag. Nie otrzymano żadnych uwag.

- (26) Komisja zwróciła się do trzynastu producentów produktów podobnych w Kanadzie, Indiach, Japonii, Rosji, Korei Południowej, Meksyku, Stanach Zjednoczonych oraz Wenezueli o udzielenie informacji. Tylko jedno przedsiębiorstwo z siedzibą w Meksyku nawiązało współpracę. Przedsiębiorstwo to udzieliło odpowiedzi na pytania w kwestionariuszu przeznaczonym dla producentów w państwie analogicznym i wyraziło zgodę na weryfikację jego odpowiedzi na miejscu.
- (27) Rynek krajowy Meksyku charakteryzuje się adekwatną konkurencją, a jego wielkość jest odpowiednia i zbliżona do poziomu ok. 20 000 ton rocznie. W odniesieniu do przywozów większości rur i przewodów rurowych bez szwu, niezależnie od tego, z jakiego państwa pochodzą, obowiązują należności celne w wysokości 5 %. Przedsiębiorstwo współpracujące posiada ponad 60 % udziału w rynku krajowym. Niemniej jednak istotna część udziału w rynku przypada na przywozy, które stanowią ponad 22 % meksykańskiego rynku krajowego, co wskazuje na istnienie konkurencji na tym rynku.
- (28) Na tym etapie Komisja stwierdziła, że Meksyk jest odpowiednim państwem analogicznym zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.2. Wartość normalna

- (29) Informacje otrzymane od współpracującego producenta z państwa analogicznego posłużyły jako podstawa do ustalenia wartości normalnej dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (30) Komisja najpierw przeanalizowała, czy łączna wartość sprzedaży krajowej w państwie analogicznym dokonanej przez współpracującego producenta jest reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym stanowiła co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii dokonywanej przez producentów eksportujących w kraju, którego dotyczy postępowanie, w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez współpracującego producenta była reprezentatywna.
- (31) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym w państwie analogicznym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii przez producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, z reprezentatywną sprzedażą krajową.
- (32) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy krajowa sprzedaż dokonywana przez producenta współpracującego w państwie analogicznym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że sprzedaż krajowa pewnych rodzajów produktu w państwie analogicznym odpowiada mniej niż 5 % łącznej sprzedaży eksportowej rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny, do Unii, a zatem nie była reprezentatywna.
- (33) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w państwie analogicznym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (34) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że całość sprzedaży krajowej przynosiła zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen całkowitej sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem.
- (35) W sytuacji gdy sprzedaż niektórych rodzajów produktu lub produktu podobnego nie miała miejsca lub była niedostateczna w zwykłym obrocie handlowym w państwie analogicznym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (36) W przypadku rodzajów produktu, które nie były sprzedawane w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym w państwie analogicznym, zastosowano średnie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z tytułu transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym tymi rodzajami produktu na rynku krajowym. W przypadku rodzajów produktu w ogóle niesprzedawanych na rynku krajowym w państwie analogicznym zastosowano średnią ważoną kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysk z tytułu wszystkich transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.

- (37) Istotna liczba rodzajów produktu eksportowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii nie mogła być bezpośrednio odniesiona do rodzajów produktu wytwarzanych w państwie analogicznym. Z tego względu wartość normalną dla niepasujących rodzajów produktu należało skonstruować na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego w oparciu o koszty produkcji producenta w państwie analogicznym powiększone o rozsądne koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz o zysk. Wartość normalną skonstruowano zatem zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego przez dodanie do średniego kosztu wytworzenia właściwego rodzaju produktu poniesionych średnich ważonych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ⁽¹⁾ [1 % – 10 %] oraz średniego ważonego zysku ⁽¹⁾ [9 % – 19 %] osiągniętego przez producenta w państwie analogicznym ze sprzedaży krajowej w toku zwykłego obrotu handlowego w okresie objętym dochodzeniem.

3.3. Cena eksportowa

- (38) Producenci eksportujący objęci próbą prowadzili wywóz do Unii albo bezpośrednio do niezależnych klientów, albo za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw eksportowych z siedzibą w państwie, którego dotyczy postępowanie. Nie dokonano żadnych wywozów za pośrednictwem importerów powiązanych z siedzibą w Unii.
- (39) Ponieważ producenci eksportujący wywozili produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do klientów niezależnych w Unii, cena eksportowa została ustalona na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.4. Porównanie

- (40) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową producentów eksportujących objętych próbą na podstawie ceny *ex-works*.
- (41) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (42) Korekt dokonywano w odniesieniu do transportu, frachtu morskiego i kosztów ubezpieczenia, kosztów przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, wahających się od 2 % do 12 %, kosztów kredytu wahających się od 0,01 % do 0,3 %, prowizji wahających się od 0,1 % do 2 % oraz opłat bankowych wahających się od 0,02 % do 0,3 %, o ile wykazano, że wpływa to na porównywalność cen.
- (43) Chiny stosują politykę zwrotu VAT w odniesieniu do wywozu jedynie częściowo i w tym przypadku VAT w wysokości 8 % nie podlega zwrotowi. W celu zapewnienia, aby wartość normalna była objęta tym samym poziomem opodatkowania co cena eksportowa, skorygowano tę wartość w górę o tę część VAT naliczanego za wywóz wielkośrednicowych rur i przewodów rurowych bez szwu, która nie została zwrócona chińskim producentom eksportującym ⁽²⁾.

3.5. Marginesy dumpingu

- (44) W przypadku producentów eksportujących objętych próbą Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego w państwie analogicznym (zob. motywy 29–37) ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (45) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą Komisja dokonała obliczenia średniego ważonego marginesu dumpingu, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Z tego względu margines ten ustalono na podstawie marginesów producentów eksportujących objętych próbą, pomijając marginesy producentów eksportujących z zerowym lub *de minimis* marginesem dumpingu, jak również marginesy ustalone w okolicznościach, o których mowa w art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (46) Komisja ustaliła marginesy dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących. Poziom współpracy to wielkość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażona procentowo w stosunku do całkowitej wielkości wywozu – określonej w statystykach Eurostatu dotyczących przywozu – z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii.

⁽¹⁾ Szczegółowe dane stanowią poufne informacje handlowe.

⁽²⁾ Ta metoda została zaakceptowana przez Sąd w wyroku z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-423/09, *Dashiqiao przeciwko Radzie*, ECLI:EU:T:2011:764, pkt 34 do 50.

- (47) Poziom współpracy w omawianej sprawie jest wysoki, ponieważ przywóz współpracujących producentów eksportujących odpowiadał ok. 85 % łącznego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła przyjąć rezydualny margines dumping na poziomie przedsiębiorstwa objętego próbą, które miało najwyższy margines dumpingu.
- (48) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)
Yangzhou Chengde Steel Pipe Co., Ltd	45,4
Hubei Xinyegang Special Tube Co., Ltd	103,8
Yangzhou Lontrin Steel Tube Co., Ltd	43,5
Hengyang Valin MPM Co., Ltd	94,1
Pozostali producenci współpracujący	74,7
Wszyscy inni producenci	103,8

4. PRZEMYSŁ UNIJNY

4.1. Przemysł unijny

- (49) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez siedmiu producentów w Unii. Zostają oni uznani za przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego oraz będą dalej zwani „przemysłem unijnym”.

4.2. Produkcja unijna

- (50) W celu ustalenia całkowitej produkcji unijnej w okresie objętym dochodzeniem wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego, takie jak informacje zawarte w skardze, dane zebrane od producentów unijnych przed wszczęciem dochodzenia i po jego wszczęciu oraz odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.
- (51) Na tej podstawie oszacowano, że całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 227 000 ton. Wartość ta obejmuje produkcję wszystkich producentów unijnych, zarówno tych objętych próbą, jak i szacowaną produkcję producentów nieobjętych próbą.

4.3. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (52) Jak wskazano w motywie 7, w próbie uwzględniono czterech producentów unijnych, których produkcja stanowiła 51 % szacowanej całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.

5. SZKODA

5.1. Konsumpcja w Unii

- (53) Konsumpcję w Unii ustalono na podstawie całkowitej wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym oraz całkowitej wielkości przywozu. Konsumpcja w Unii spadała od 2012 r. do 2014 r., a w 2015 r. uległa umiarkowanej poprawie. Konsumpcja w Unii zmniejszyła się w okresie badanym o 10 %.

	2012	2013	2014	OD (2015)
Konsumpcja (w tonach)	176 751	171 538	155 031	158 539
Wskaźnik (2012 = 100)	100	97	88	90

Źródło: Komisja Europejska (Eurostat), skarga i odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5.2. Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie

5.2.1. Wielkość i udział w rynku przywozu objętego postępowaniem

- (54) Ustalono, że w okresie badanym przywóz do Unii produktów z Chińskiej Republiki Ludowej rozwinął się pod względem wielkości i udziału w rynku, jak następuje:

	2012	2013	2014	OD (2015)
Wielkość (w tonach)	39 195	35 337	41 590	42 539
Wskaźnik (2012 = 100)	100	90	106	109
Udział w rynku w odniesieniu do konsumpcji unijnej (%)	22,2	20,6	26,8	26,8
Wskaźnik (2012 = 100)	100	93	121	121

Źródło: Komisja Europejska (Eurostat), skarga i odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (55) Po spadku w 2013 r. wielkość przywozu z Chin wzrosła gwałtownie w 2014 r. i utrzymała się na stabilnym poziomie w 2015 r. Ogólnie rzecz biorąc, w kontekście zmniejszania się konsumpcji w Unii przywozy wzrosły o 9 % w okresie badanym – z 39 000 ton do 42 500 ton w okresie objętym dochodzeniem. Udział w rynku przywozu z Chin zwiększył się w okresie badanym z 22,2 % do 26,8 %.

5.2.2. Ceny importowe i podcięcie cenowe

- (56) W poniższej tabeli przedstawiono średnią cenę przywozu z Chin:

	2012	2013	2014	OD (2015)
Średnia cena w EUR/tonę	913	927	965	910
Wskaźnik (2012 = 100)	100	102	106	100

Źródło: Komisja Europejska (Eurostat).

- (57) Średnie ceny importowe zostały ustalone na podstawie statystyk importowych Eurostatu. Średnie ceny importowe z Chin w okresie badanym pozostały dość stabilne. Ceny importowe były nieco wyższe w roku 2014 niż w latach poprzednich, ale w 2015 r. spadły z powrotem do poziomów wyjściowych.
- (58) Średnie ceny importowe zależą jednak od asortymentu produktów, w szczególności gatunku stali, co nie jest widoczne w statystykach handlowych. Chociaż średnia cena sprzedaży eksportowej wszystkich chińskich producentów eksportujących wynosiła w okresie objętym dochodzeniem 910 EUR/tonę, średnia cena sprzedaży eksportowej chińskich producentów eksportujących objętych próbą wynosiła 1 102 EUR/tonę, wahając się od 946 EUR/tonę do 1 444 EUR/tonę.
- (59) Jak widać w motywie 79, ceny importowe z Chin w całym okresie pozostawały zdecydowanie poniżej cen sprzedaży przez przemysł unijny.
- (60) W celu określenia, czy w okresie objętym dochodzeniem wystąpiło podcięcie cenowe – a jeżeli tak, to w jakim zakresie – porównano średnie ważone ceny sprzedaży w podziale na rodzaje produktu wytwarzane przez producentów unijnych objętych próbą stosowane wobec klientów niepowiązanych na rynku Unii, dostosowane do poziomu *ex-works* poprzez odjęcie rzeczywistych kosztów dostawy (43,4 EUR/tonę), prowizji (51 EUR/tonę), odroczonej bonifikat (132,2 EUR/tonę) i kosztów kredytowych (3,28 EUR/tonę), z odpowiednimi średnimi ważonymi cenami w podziale na rodzaje produktu w przywozie po cenach dumpingowych stosowanymi przez producentów chińskich objętych próbą przy sprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi na rynku Unii, ustalonymi na podstawie CIF po dodaniu kosztów poimportowych i kosztów przeładunku (1,82 % wartości CIF).

- (61) W celu dokonania godziwego porównania przy takim samym poziomie handlu jak w przywozach z Chin uwzględniono jedynie sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw handlowych i dystrybutorów. Sprzedaż bezpośrednia do użytkowników końcowych została wyłączona z analizy, ponieważ zazwyczaj wiąże się ona z dodatkowymi indywidualnymi wymogami, które prowadzą do wyższych cen względem cen stosowanych w przypadku sprzedaży do przedsiębiorstw handlowych i dystrybutorów, gdzie stosowane są wymogi standardowe. W rezultacie średnia cena sprzedaży przemysłu unijnego zastosowana na potrzeby porównania podjęcia cenowego wynosiła 1 359 EUR/tonę (w okresie objętym dochodzeniem), podczas gdy średnia cena sprzedaży przy uwzględnieniu całości sprzedaży wynosiła 1 584 EUR/tonę.
- (62) Wynik porównania, wyrażony jako wartość procentowa obrotów producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem, wykazał marginesy podjęcia cenowego w przedziale między 15,1 % a 30,2 %.

5.3. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

5.3.1. Uwagi wstępne

- (63) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin na przemysł unijny obejmowała ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych mających wpływ na stan przemysłu unijnego w okresie badanym.
- (64) Jak wspomniano w motywie 7, w celu oceny możliwej szkody poniesionej przez przemysł unijny zastosowano kontrolę wyrwykową.
- (65) Do celów analizy szkody Komisja dokonała rozróżnienia makroekonomicznych i mikroekonomicznych wskaźników szkody. Jako wskaźniki makroekonomiczne uwzględniono produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu i poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu. W charakterze wskaźników mikroekonomicznych przeanalizowano również średnie ceny jednostkowe, koszty jednostkowe, rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność pozyskiwania kapitału, zapasy oraz koszty pracy wśród producentów unijnych objętych próbą.
- (66) Wszystkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego, w tym informacje zawarte w skardze, dane zebrane od producentów unijnych przed wszczęciem dochodzenia i po jego wszczęciu oraz odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą, zostały wykorzystane w celu ustalenia wskaźników makroekonomicznych, a w szczególności danych dotyczących producentów unijnych nieobjętych próbą. Dane statystyczne zawarte w skardze zweryfikowano w siedzibie skarżących.
- (67) Wskaźniki mikroekonomiczne ustalono na podstawie zweryfikowanych informacji dostarczonych przez objętych próbą producentów unijnych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5.3.2. Wskaźniki makroekonomiczne

5.3.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (68) W okresie badanym tendencje dotyczące unijnej produkcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania tych mocy przedstawiały się następująco: W toku dochodzenia ujawniono, że niektóre linie produkcyjne wykorzystywane w celu produkcji produktu objętego postępowaniem były wykorzystywane również do produkcji innych produktów, zwłaszcza rur o mniejszej średnicy. Z tego względu tabela przedstawia łączną wielkość produkcji innych produktów, a także wielkość produkcji produktu objętego postępowaniem.

	2012	2013	2014	OD (2015)
Wielkość produkcji (w tonach)	300 714	313 941	288 749	227 023
Wskaźnik (2012 = 100)	100	104	96	75
Wielkość produkcji wszystkich produktów (w tonach)	404 996	415 552	378 981	321 378
Wskaźnik (2012 = 100)	100	103	94	79

	2012	2013	2014	OD (2015)
Moce produkcyjne w odniesieniu do wszystkich produktów (w tonach)	644 339	644 339	644 339	644 339
Wskaźnik (2012 = 100)	100	100	100	100
Wykorzystanie mocy produkcyjnych – wszystkie produkty (%)	63	64	59	50
Wskaźnik (2012 = 100)	100	103	94	79

Źródło: Skarga, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (69) Produkcja produktu objętego postępowaniem w Unii w okresie badanym uległa zmniejszeniu. Spadek produkcji był szybszy niż spadek konsumpcji w Unii.
- (70) Jako że do produkcji zarówno produktu podobnego, jak i rur i przewodów rurowych bez szwu o mniejszej średnicy można wykorzystywać te same maszyny, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych obliczono dla wszystkich typów rur i przewodów rurowych bez szwu. Nie istnieją maszyny, które byłyby przeznaczone wyłącznie do produkcji rur i przewodów rurowych bez szwu o średnicy powyżej 406,4 mm, które można byłoby wziąć pod uwagę przy obliczaniu mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych wyłącznie dla produktu podobnego. W każdym przypadku zauważa się, że spadek wielkości produkcji wszystkich produktów odzwierciedla spadek wielkości produkcji produktu objętego postępowaniem. Moce w okresie badanym pozostawały na stałym poziomie, ponieważ nie dodawano nowych mocy produkcyjnych ani ich nie likwidowano. Wykorzystanie mocy produkcyjnych uległo zmniejszeniu, stosownie do spadającej sprzedaży wśród producentów unijnych.

5.3.2.2. Wielkość sprzedaży, udział w rynku i jego wzrost

- (71) Sprzedaż producentów unijnych obejmowała niewielką część sprzedaży do przedsiębiorstw powiązanych. Sprzedaż powiązana stanowiła 3 % konsumpcji w Unii. Wielkość sprzedaży, udział w rynku i jego wzrost oceniono zatem oddzielnie dla sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw powiązanych i dla wolnego rynku (sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw niepowiązanych).
- (72) Tendencje rynkowe w zakresie wielkości sprzedaży, udziału w rynku i jego wzrostu przedstawiały się w okresie badanym następująco:

	2012	2013	2014	OD (2015)
Wielkość sprzedaży (w tonach)	132 241	119 894	95 054	100 975
Wskaźnik (2012 = 100)	100	91	72	76
Udział w rynku w odniesieniu do konsumpcji unijnej (%)	75	70	61	64
Wskaźnik (2012 = 100)	100	93	82	85
Wielkość sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw powiązanych (w tonach)	11 505	5 689	7 171	4 971
Wskaźnik (2012 = 100)	100	49	62	43
Udział w rynku w odniesieniu do sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw powiązanych (%)	7	3	5	3
Wskaźnik (2012 = 100)	100	51	71	48

Źródło: Komisja Europejska (Eurostat), skarga i odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (73) W kontekście zmniejszającej się konsumpcji w Unii wielkość sprzedaży zmniejszyła się między 2012 r. a 2014 r., natomiast w 2015 r. uległa niewielkiej poprawie. Ogólnie sprzedaż unijna spadła w okresie badanym o 24 %. W związku z tym udział przemysłu unijnego w rynku obniżył się z 75 % do 64 %.
- (74) Sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw powiązanych spadła o ponad połowę – z 11 000 ton do mniej niż 5 000 ton. Ogólny udział sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw powiązanych był mały, wynosił 3 % konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem. Sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw powiązanych miała miejsce w kontekście działalności handlowej. Produkty były następnie powtórnie sprzedawane i nie były wykorzystywane przez przedsiębiorstwa powiązane na użytek własny.

5.3.2.3. Zatrudnienie i wydajność

- (75) Zatrudnienie zmalało z 3 256 osób w 2012 r. do 2 824 osób w okresie badanym (2015 r.). Zatrudnienie w przemyśle unijnym obliczono poprzez uwzględnienie liczby pracowników zajmujących się bezpośrednio produktem objętym postępowaniem, jeśli taka liczba była dostępna, lub rozdzielenie całkowitej liczby osób zatrudnionych przez producentów proporcjonalnie do udziału produkcji produktu objętego postępowaniem. Wydajność, mierzona jako produkcja w tonach na osobę zatrudnioną na rok, początkowo uległa poprawie w 2013 r., gdy produkcja w UE wzrosła, a następnie – wraz ze spadkiem produkcji w UE – ponownie się zmniejszyła. Spadek produkcji spowodował ograniczenie przez przemysł unijny liczby zmian na pracownika, co oznacza, że liczba pracowników zmniejszyła się mniej drastycznie niż produkcja w UE.

	2012	2013	2014	OD (2015)
Liczba pracowników	3 256	2 851	3 192	2 824
Wskaźnik (2012 = 100)	100	88	98	87
Wydajność (Mt/pracownika)	92	110	90	80
Wskaźnik (2012 = 100)	100	119	98	87

Źródło: Skarga, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5.3.2.4. Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (76) Marginesy dumpingu chińskich producentów eksportujących objętych próbą są znaczne (zob. motyw 48). Wpływu rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł unijny nie można uznać za nieistotny, jeżeli uwzględni się wielkość, udział w rynku i ceny przywozu po cenach dumpingowych z Chin, o których mowa powyżej.
- (77) Nie stwierdzono wcześniejszego wystąpienia dumpingu.

5.3.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

5.3.3.1. Średnie jednostkowe ceny sprzedaży na rynku unijnym oraz jednostkowy koszt produkcji

- (78) Średnie ceny sprzedaży producentów unijnych objętych próbą na rzecz klientów niepowiązanych w Unii spadły o 14 % w okresie od 2012 r. do OD.
- (79) W tym samym okresie koszty przemysłu unijnego zwiększyły się o 8 %. Było to spowodowane głównie wzrastającymi kosztami pośrednimi na tonę. Wielkość sprzedaży uległa zmniejszeniu, wskutek czego koszty pośrednie przypadają na mniejszą wielkość sprzedaży, co zwiększało średnie koszty pośrednie na tonę. To doprowadziło do nierentowności przemysłu począwszy od 2013 r.

	2012	2013	2014	OD (2015)
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii klientom niepowiązanym	1 839	1 679	1 773	1 584
Wskaźnik (2012 = 100)	100	91	96	86

	2012	2013	2014	OD (2015)
Jednostkowy koszt towarów sprzedanych (EUR/tonę)	1 733	1 713	1 942	1 873
Wskaźnik (2012 = 100)	100	99	112	108

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5.3.3.2. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (80) W okresie badanym przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji producentów unijnych i ich zdolność do pozyskiwania kapitału rozwijały się w następujący sposób:

	2012	2013	2014	OD (2015)
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	+ 5,7	- 2,0	- 9,5	- 18,3
Przepływy pieniężne (w EUR)	9 480 887	8 224 523	14 894	3 814 661
Inwestycje (w EUR)	2 522 406	5 241 449	2 642 167	2 465 992
Wskaźnik (2012 = 100)	100	208	105	98
Zwrot z inwestycji (%)	16,6	- 6,2	- 27,7	- 53,6

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (81) Rentowność wyrażono jako zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom w Unii przedstawiony jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (82) Producenci unijni objęci próbą osiągnęli zyski w 2012 r. (5,7 %), ale zaczęli odnosić straty począwszy od 2013 r.
- (83) Przepływy pieniężne, które stanowią zdolność przemysłu do samofinansowania własnej działalności, w okresie badanym pozostały dodatnie, ale ich poziom był zdecydowanie niższy.
- (84) Zmiany rentowności i przepływów pieniężnych w okresie badanym ograniczały zdolność producentów unijnych objętych próbą do inwestowania w działalność i osłabiały ich rozwój. Ze względu na specyfikę przemysłu realizowane inwestycje są jednak przeznaczane na wytwarzanie różnej wielkości rur i produktów rurowych bez szwów, w tym produktów nieobjętych zakresem dochodzenia. Z tego powodu bezpośrednie ustalenie wielkości inwestycji i zwrotu z inwestycji konkretnie dla produktu będącego przedmiotem dochodzenia nie było możliwe. Zamiast tego założono, że inwestycje przemysłu były przydzielane na produkt objęty postępowaniem według jego udziału w obrotach ogółem.
- (85) W związku z powyższym można stwierdzić, że w OD wyniki finansowe producentów unijnych objętych próbą pozostawały ujemne.

5.3.3.3. Zapasy

- (86) Poziom zapasów producentów unijnych objętych próbą wzrósł w okresie badanym o 65 %. Niemniej jednak produkcja odbywa się zazwyczaj w oparciu o zamówienia, a więc poziomy zapasów były ogólnie rzecz biorąc małe i odpowiadały 3 % produkcji w okresie objętym dochodzeniem.

	2012	2013	2014	OD (2015)
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	4 129	5 619	10 107	6 821
Wskaźnik (2012 = 100)	100	136	245	165

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5.3.3.4. Koszty pracy

- (87) Średnie koszty pracy producentów unijnych objętych próbą wzrosły umiarkowanie w 2013 r., gdy wzrósł poziom produkcji, a następnie zmniejszyły się w latach 2014–2015 do 8 % poniżej poziomu z 2012 r., co nastąpiło w następstwie spadku produkcji. Producenci unijni dostosowali liczbę zmian do popytu.

	2012	2013	2014	OD
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	53 499	54 868	48 770	49 057
Wskaźnik (2012 = 100)	100	103	91	92

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

5.4. Wnioski dotyczące szkody

- (88) Jak przedstawiono powyżej, w okresie badanym produkcja przemysłu unijnego uległa zmniejszeniu, co pociągnęło za sobą ograniczenie zatrudnienia. Przemysł unijny doznał zmniejszenia wielkości sprzedaży i udziału w rynku, a przywóz z Chin spowodował podcięcie cen unijnych, a tym samym presję cenową. W rezultacie ceny sprzedaży uległy obniżeniu. Co istotniejsze, przemysł zaczął przynosić straty: w okresie badanym doszło do pogorszenia rentowności, a najgorszy wynik, stratę wynoszącą 18,3 %, odnotowano w okresie objętym dochodzeniem.
- (89) W związku z powyższym można tymczasowo uznać, że przemysłowi unijnemu została wyrządzona istotna szkoda w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

6. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

6.1. Wprowadzenie

- (90) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz produktów po cenach dumpingowych z Chin spowodował szkodę dla przemysłu unijnego w stopniu wystarczającym, aby można ją było uznać za istotną. Oprócz przywozu towarów po cenach dumpingowych zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu unijnego, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywózowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

6.2. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (91) W toku dochodzenia wykazano, że wielkość przywozu z Chin wzrosła, a konsumpcja w Unii zmalała. Jak wyjaśniono w motywach 54 i 72, przywóz z Chin wzrósł z 39 195 ton w 2012 r. do 42 539 ton w okresie objętym dochodzeniem. Sprzedaż przemysłu unijnego spadła z 132 241 ton w 2012 r. do 100 975 ton w okresie objętym dochodzeniem.

- (92) W odniesieniu do presji cenowej, jaka istniała na rynku unijnym w okresie badanym, stwierdzono, że średnie ceny importowe z Chin utrzymywały się stale poniżej średnich cen sprzedaży przemysłu unijnego. Chińscy importerzy, dokonując podcięcia cen przemysłu unijnego, zwiększyli swój udział w rynku z 22,2 % do 26,8 %, podczas gdy udział w rynku przemysłu unijnego spadł.
- (93) Ze względu na presję cenową wywieraną przez zwiększający się przywóz z Chin po cenach dumpingowych przemysł unijny nie był w stanie pokryć swoich kosztów. Przemysł unijny zaczął przynosić straty w 2013 r.
- (94) Komisja zauważyła, że rozwój przywozu z Chin i rozwój szkody odczuwanej przez przemysł unijny nie korelują ze sobą w pełni w odniesieniu do poszczególnych lat okresu od 2012 r. do 2015 r. Niemniej jednak w 2014 r. chiński udział w rynku zdecydowanie wzrósł, a jednocześnie wskaźniki szkody wskazywały na wyraźnie negatywną tendencję, która utrzymała się w 2015 r. Począwszy od 2014 r., Unia nie była w stanie przezwyciężyć oznak słabości, które pojawiły się w 2013 r.
- (95) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono tymczasowo, że wzrost przywozu produktów z Chin po cenach dumpingowych stale podcinających ceny przemysłu unijnego spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego.

6.3. Wpływ innych czynników

6.3.1. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

- (96) Wywozy do państw trzecich, zarówno do klientów powiązanych, jak i niepowiązanych, w okresie badanym uległy zmniejszeniu. Ponieważ sprzedaż unijna w tym samym okresie zmniejszyła się w podobnym stopniu, udział wywozu pozostał wysoki, zmniejszając się z 59 % łącznej sprzedaży w 2012 r. do 56 % łącznej sprzedaży w okresie objętym dochodzeniem. Część sprzedaży eksportowej odbywała się poprzez przedsiębiorstwa powiązane w państwach eksportowych. Produkty były następnie powtórnie sprzedawane i nie były wykorzystywane przez przedsiębiorstwa powiązane na użytek własny.
- (97) Wysoki udział wywozu wskazuje, że przemysł unijny jest konkurencyjny i może sprzedawać swoje produkty na innych rynkach.
- (98) Spadek sprzedaży eksportowej przyczynił się do szkody przemysłu unijnego. Według przemysłu unijnego⁽¹⁾ spadek wywozu nastąpił w kontekście ogólnego spowolnienia na światowych rynkach. Komisja zachęca zainteresowane strony, aby przedstawiły dodatkowe informacje w celu ustalenia, czy przemysł unijny uzyskiwał wyniki odpowiadające wynikom rynku światowego czy też gorsze niż rynek światowy. Na etapie tymczasowym Komisja uznała w każdym razie, że rozwój sytuacji w zakresie wywozu nie wyjaśnia gwałtownego wzrostu chińskiego udziału w rynku obserwowanego od 2014 r. ani wynikającej z tego szkody. Spadek sprzedaży eksportowej nie zerwał więc związku przyczynowego między przywozem z Chin a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

6.3.2. Sprzedaż stronom powiązanym

- (99) Jak wyjaśniono w motywach 72–74, sprzedaż jednostkom powiązanym w obrębie Unii wynosiła w okresie objętym dochodzeniem 4 971 ton, co odpowiadało 2 % łącznej sprzedaży i 5 % sprzedaży na rynku unijnym. Sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw powiązanych odbywała się w kontekście działalności handlowej. Produkty były następnie powtórnie sprzedawane i nie były wykorzystywane przez przedsiębiorstwa powiązane na użytek własny.
- (100) Sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw powiązanych, ze względu na małą wielkość, nie może być potencjalną przyczyną szkody.

6.3.3. Przywóz z państw trzecich

- (101) Przywóz po cenach dumpingowych z Chin stanowił 74 % całego przywozu na rynek Unii w OD. Istniały inne źródła przywozu, w tym z Japonii, które zostały poddane analizie w kontekście związku przyczynowego.
- (102) Przywóz z państw innych niż Chiny, ujęty łącznie, wzrósł w okresie badanym z 5 313 ton do 15 024 ton. Jego udział w rynku wzrósł z 3,0 % do 9,5 %. Średnia cena w odniesieniu do tego przywozu utrzymywała się zdecydowanie powyżej średnich cen importowych z Chin oraz powyżej cen sprzedaży w Unii przez przemysł unijny.

⁽¹⁾ Zob. np. sprawozdanie roczne Tenaris za rok 2015 (s. 6) (http://files.shareholder.com/downloads/ABEA-2RJSJD/2778630340x0x883802/F04AA233-024A-46AA-AC58-C420E4BADFCB/TS_Annual_Report_2015.pdf)

- (103) Największym źródłem przywozu po Chinach była Japonia. Udział japońskiego przywozu w rynku wahał się od 1,3 % do 5,2 % konsumpcji w Unii. W okresie objętym dochodzeniem przywóz z Japonii odpowiadał 3,6 % konsumpcji w Unii. Średnie ceny sprzedaży japońskich producentów eksportujących utrzymały się powyżej cen sprzedaży chińskich producentów eksportujących.
- (104) Przywóz z innych państw był nawet mniejszy niż przywóz z Japonii, a kolejne pod względem wielkości źródła przywozu (Stany Zjednoczone, Korea i Rosja) odpowiadały 1–2 % konsumpcji w Unii. Wielkość przywozu z tych państw nie była zatem na tyle istotna, aby spowodować szkodę przemysłu unijnego.
- (105) Na podstawie powyższego stwierdza się, że wpływ tego przywozu nie był na tyle znaczący, aby spowodować zerwanie związku przyczynowego między przywozem chińskim a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

Państwo		2012	2013	2014	OD (2015)
ChRL	Wielkość (w tonach)	39 195	35 337	41 590	42 539
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	90	106	109
	Udział w rynku w odniesieniu do konsumpcji unijnej (%)	22,2	20,6	26,8	26,8
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	93	121	121
	Średnia cena (w EUR/tonę)	913	927	965	910
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	102	106	100
Japonia	Wielkość (w tonach)	2 222	8 922	3 690	5 757
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	402	166	259
	Udział w rynku w odniesieniu do konsumpcji unijnej (%)	1,3	5,2	2,4	3,6
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	414	166	259
	Średnia cena (w EUR/tonę)	2 146	1 700	2 779	1 143
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	79	130	53
Wszystkie państwa trzecie łącznie, z wyjątkiem Chin	Wielkość (w tonach)	5 313	16 308	18 387	15 024
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	307	346	283
	Udział w rynku w odniesieniu do konsumpcji unijnej (%)	3,0	9,5	11,9	9,5
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	316	394	315
	Średnia cena (w EUR/tonę)	2 717	2 060	2 889	4 073
	Wskaźnik (2012 = 100)	100	76	106	150

Źródło: Komisja Europejska (Eurostat).

6.3.4. Zmniejszenie konsumpcji ze względu na kryzys w sektorze naftowym i gazowym

- (106) Spadające ceny ropy spowodowały spowolnienie inwestycji w sektorze naftowym i gazowym. Miało to negatywny wpływ na popyt na sprzedawane przez przemysł unijny wielkośrednicowe rury na potrzeby osłon i odwiertów. Przyczyniło się to zatem do szkody poniesionej przez przemysł unijny. Niemniej jednak nie wyjaśnia to gwałtownego wzrostu chińskiego udziału w rynku od 2014 r. oraz szkody z tego wynikającej. Kryzys w sektorze naftowym i gazowym nie zerwał więc związku przyczynowego między przywozem z Chin a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

6.4. Różnice w kosztach i marżach zysku w przemyśle unijnym

- (107) Komisja ustaliła, że koszty jednego z producentów unijnych objętych próbą były zdecydowanie wyższe niż koszty pozostałych trzech producentów unijnych objętych próbą. Jego asortyment jest szerszy i obejmuje kategorie produktów oraz rodzaje klientów, których nie obserwuje się u innych producentów unijnych. Rentowność tego przedsiębiorstwa ulegała stałemu pogorszeniu, nawet wówczas, gdy przywóz z Chin ulegał zmniejszeniu lub pozostawał na tym samym poziomie.
- (108) Jak dotąd nie ustalono w pełni przyczyn takiej sytuacji.
- (109) Komisja nadal będzie analizować to zagadnienie jako potencjalny czynnik zrywający związek przyczynowy. Należy przy tym zauważyć, że przedsiębiorstwo to – jako największe w próbie – ma duży wpływ na obraz szkód.
- (110) Jeżeli dalsza analiza wykaże, że (i) szkoda poniesiona przez spółkę Vallourec Deutschland GmbH nie jest powiązana przyczynowo z przywozem towarów po cenach dumpingowych, ale ma inne przyczyny oraz (ii) bez włączenia Vallourec Deutschland GmbH do analizy szkody nie można podtrzymać twierdzenia o zaistnieniu szkody, Komisja może rozważyć wpływ na związek przyczynowy, również w porównywaniu do sytuacji całego przemysłu unijnego.
- (111) Komisja zachęca zainteresowane strony do zgłaszania uwag odnośnie do tej kwestii.

6.5. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (112) Odnotowano wzrost wielkości (z 39 195 ton w 2012 r. do 42 539 ton w 2015 r.) oraz udziału w rynku (z 22,2 % w 2012 r. do 26,8 % w 2015 r.) przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin w okresie badanym. Ponadto przywóz ten podcinał ceny stosowane przez przemysł unijny na rynku unijnym. W okresie objętym dochodzeniem podcięcie cen wahało się od 15,1 % do 30,2 % dla porównywalnych rodzajów produktu.
- (113) Wzrost wielkości i udziału w rynku przywozu po cenach dumpingowych z Chin zbiegł się z pogorszeniem sytuacji finansowej przemysłu unijnego. Przemysł unijny nie był w stanie zwiększyć sprzedaży ani cen, w wyniku czego wskaźniki finansowe, takie jak rentowność, stały się ujemne.
- (114) Analiza innych znanych czynników, takich jak sprzedaż na rzecz jednostek powiązanych, przywóz z innych państw trzecich i zmniejszająca się konsumpcja, które mogły spowodować szkodę poniesioną przez przemysł unijny, wykazała, że czynniki te nie mogły zerwać związku przyczynowego między przywozem produktów z Chin po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Niemniej jednak Komisja będzie nadal badać przyczyny, które doprowadziły do istotnego zmniejszenia się rentowności przemysłu unijnego.
- (115) Na podstawie powyższej analizy, w której rozróznilo i oddzielono wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwego wpływu przywozu po cenach dumpingowych, tymczasowo stwierdza się, że przywóz po cenach dumpingowych z Chin przynosi istotną szkodę przemysłowi unijnemu w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

7. INTERES UNII

7.1. Uwagi ogólne

- (116) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy pomimo tymczasowego ustalenia szkodliwego dumpingu istnieją istotne powody, aby stwierdzić, że przyjęcie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii. Analiza interesu Unii została oparta na ocenie interesów wszystkich zaangażowanych stron, w tym interesu przemysłu unijnego, importerów oraz użytkowników.

7.2. Interes przemysłu unijnego

- (117) Przemysł unijny składa się z siedmiu znanych producentów reprezentujących całą unijną produkcję produktu podobnego. Producenci mają siedziby w różnych państwach członkowskich Unii i w okresie objętym dochodzeniem zatrudniali bezpośrednio, w związku z produktem podobnym, 2 800 osób. Czterech producentów unijnych, reprezentujących 51 % produkcji, zgłosiło się do współpracy przy dochodzeniu.
- (118) Przemysł unijny poniósł istotną szkodę spowodowaną przywozem z Chin towarów po cenach dumpingowych. Należy przypomnieć, że przemysł unijny odnotował stratę wielkości sprzedaży i udziału w rynku, a sytuacja finansowa przemysłu unijnego pozostawała niestabilna.
- (119) Oczekuje się, że nałożenie cła antydumpingowego przywróci uczciwe warunki handlu na rynku unijnym, umożliwiając przemysłowi unijnemu dostosowanie cen produktu podobnego do kosztów produkcji.
- (120) Można również oczekiwać, że wprowadzenie środków umożliwi przemysłowi unijnemu odzyskanie przynajmniej części udziału w rynku utraconego w okresie badanym i będzie mieć pozytywny wpływ na jego rentowność i ogólną sytuację finansową.
- (121) Jeżeli środki nie zostałyby wprowadzone, należałoby spodziewać się dalszej utraty udziałów w rynku oraz pogarszania się rentowności przemysłu unijnego.
- (122) W związku z tym wstępnie stwierdzono, że nałożenie środków antydumpingowych na przywóz pochodzący z Chin będzie leżało w interesie przemysłu unijnego.

7.3. Interes użytkowników

- (123) Do współpracy w dochodzeniu nie zgłosili się żadni użytkownicy. Bezpośrednimi klientami przemysłu unijnego są przede wszystkim przedsiębiorstwa handlowe i dystrybutorzy, a zatem klient końcowy nie zawsze jest w bezpośrednim kontakcie z producentem. W przypadku większych przedsięwzięć budowlanych, takich jak elektrownie, użytkownicy końcowi mogą być w bezpośrednim kontakcie z producentami. Wydaje się jednak, że przywóz z Chin nie jest ukierunkowany na rywalizację przy takich zamówieniach, jako że sprzedaż z Chin odbywa się poprzez przedsiębiorstwa handlowe.
- (124) Użytkownicy nadal będą mieli różne alternatywne źródła dostaw, zarówno wśród producentów unijnych, jak i w innych państwach wywozu, nawet jeżeli zostaną wprowadzone proponowane środki tymczasowe przeciwko przywózowi z Chin. Nie ma również dowodów wskazujących, że proponowane środki tymczasowe miałyby szczególnie poważny wpływ na użytkowników. Tymczasowo uznano zatem, że nie jest prawdopodobne, aby proponowane środki tymczasowe miały duży wpływ na użytkowników.

7.4. Interes importerów

- (125) Na potrzeby kontroli wrywkowej informacje przekazało pięciu importerów. Do próby wybrano trzech największych importerów reprezentujących łącznie 10 % łącznego przywozu z Chin.
- (126) Importerzy objęci próbą przedstawili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, przy czym dotąd nie przeprowadzono wizyt weryfikacyjnych.
- (127) Z niezweryfikowanych odpowiedzi udzielonych przez trzech importerów objętych próbą wynika, że ich marże zysku wynoszą zwyczajowo od 2 % do 4 %. Proponowane środki tymczasowe mogą zatem spowodować straty importerów, szczególnie jeżeli nie będą oni w stanie przenieść podwyżki cen na swoich klientów.
- (128) Wszelki negatywny wpływ na importerów jest jednak łagodzony następującymi czynnikami. Produkt objęty postępowaniem ma mniejszościowy udział w łącznej sprzedaży dokonywanej przez importerów, ponieważ stanowi 1 % i 3 % u dwóch importerów oraz do 17 % u trzeciego importera. Zarówno w Unii, jak i w innych państwach wywozu, istnieją inne źródła dostaw, a więc importerzy będą w stanie kontynuować swoją działalność, zmieniając źródła dostaw.

- (129) Na tej podstawie wstępnie stwierdza się, że wprowadzenie proponowanych tymczasowych środków antidumpingowych nie będzie miało znacząco negatywnego wpływu na interes importerów.

7.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (130) W świetle powyższego nie ma przekonujących powodów przemawiających przeciwko wprowadzeniu proponowanych tymczasowych środków na przywóz z Chin produktu objętego postępowaniem.
- (131) Dostępność alternatywnych źródeł podaży ogranicza wszelkie negatywne skutki dla użytkowników niepowiązanych.
- (132) Ponadto, rozważając ogólny wpływ środków antidumpingowych na rynek Unii, pozytywne skutki, w szczególności odnoszące się do przemysłu unijnego, wydają się przewyższać możliwe negatywne skutki dla pozostałych grup interesu.

8. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (133) Biorąc pod uwagę sformułowane wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

8.1. Poziom usuwający szkodę

- (134) W celu określenia poziomu środków Komisja najpierw ustaliła kwotę należności celnych niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez przemysł unijny.
- (135) Szkada zostałaby usunięta, gdyby przemysł unijny był w stanie pokryć koszty produkcji oraz osiągnąć zysk przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym, jaki tego rodzaju przemysł może zazwyczaj osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu produktów po cenach dumpingowych.
- (136) Aby ustalić docelowy poziom zysku, Komisja uwzględniła zysk osiągnięty ze sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw niepowiązanych, który został wykorzystany do celów ustalenia poziomu usuwającego szkodę.
- (137) Docelową marżę zysku ustalono wstępnie na 5,7 %, co jest zgodne z zyskami ze sprzedaży na rzecz przedsiębiorstw niepowiązanych w Unii w 2012 r. Uznano, że poziom zysków z 2012 r. odzwierciedla poziom rozsądnie możliwy do osiągnięcia w normalnych warunkach konkurencji, ponieważ przemysł unijny był wówczas nadal w stanie kontynuować działalność w stosunkowo normalnych warunkach i uzyskiwać rozsądny zysk. Ten punkt odniesienia jest mimo wszystko punktem konserwatywnym z uwagi na fakt, iż oferowane po niskich cenach towary przywożone z Chin były już wówczas dostępne. Z kolei roku 2013 nie można uznać za odpowiedni rok referencyjny. Zarówno wielkość sprzedaży, jak i średnie ceny sprzedaży przemysłu unijnego spadły o prawie 10 %, podczas gdy koszty pozostały na dotychczasowym poziomie. W rezultacie począwszy od 2013 r. przemysł unijny zaczął ponosić straty. Sytuacja pogorszyła się jeszcze bardziej w 2014 i 2015 r. Z tego względu zysk faktycznie uzyskany w 2012 r., wynoszący 5,7 %, został tymczasowo zastosowany jako poziom odniesienia dla zysku docelowego. Komisja może dokonać zmiany tego poziomu, jeżeli okaże się, że spółka Vallourec Deutschland GmbH musi zostać wyłączona z próby lub analizy szkody, a ustalenie to nie będzie prawdziwe dla pozostałych trzech przedsiębiorstw objętych próbą.
- (138) W celu uzyskania rzetelnego porównania uwzględniono jedynie ceny sprzedaży przy porównywalnym poziomie handlu, co wyjaśniono w motywie 61.
- (139) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego dla przemysłu unijnego, odejmując od unijnych cen sprzedaży faktyczną marżę zysku, wypracowaną w okresie objętym dochodzeniem, i zastępując ją wspomnianą wyżej marżą zysku w wysokości 5,7 %.

- (140) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej objętych próbą współpracujących producentów eksportujących w Chinach, ustalonej na potrzeby obliczeń podjęcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez objętych próbą producentów unijnych na rynku Unii w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania wyrażono w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.
- (141) Poziom usuwający szkodę dla „pozostałych producentów współpracujących” oraz dla „wszystkich pozostałych producentów” obliczono w ten sam sposób co marginesy dumpingu (zob. motywy 45–47).

8.2. Środki tymczasowe

- (142) W odniesieniu do przywozu niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej należy zastosować tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała marginesy szkody z marginesami dumpingu. Kwota ceł powinna być ustalona na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.
- (143) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines szkody (w %)	Margines dumpingu (w %)	Tymczasowa stawka cła antydumpingowego (w %)
Yangzhou Chengde Steel Pipe Co., Ltd	48,6	45,4	45,4
Hubei Xinyegang Special Tube Co., Ltd	79,0	103,8	79,0
Yangzhou Lontrin Steel Tube Co., Ltd	81,1	43,5	43,5
Hengyang Valin MPM Co., Ltd	73,3	94,1	73,3
Pozostali producenci współpracujący	71,8	74,7	71,8
Wszyscy inni producenci	81,1	103,8	81,1

- (144) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia w odniesieniu do tych przedsiębiorstw. Te stawki należności celnej mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione osoby prawne. Przywożony produkt objęty postępowaniem wytworzony przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, niewymienione wyraźnie w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wyraźnie wymienionymi, powinny podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinien on być objęty żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (145) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽¹⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na jego prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zostanie opublikowane zawiadomienie w sprawie zmiany nazwy.
- (146) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach bieżącego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

9. PRZEPISY KOŃCOWE

- (147) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o przesłuchanie przez Komisję lub przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w określonym terminie.
- (148) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W odniesieniu do przywozu niektórych rur i przewodów rurowych bez szwu z żelaza innego niż żeliwo lub stali innej niż nierdzewna, o przekroju okrągłym i o średnicy zewnętrznej przekraczającej 406,4 mm, obecnie objętych kodami CN 7304 19 90, ex 7304 29 90, 7304 39 98 i 7304 59 99 (kod TARIC 7304 29 90 90) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowa stawka cła antydumpingowego (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Yangzhou Chengde Steel Pipe Co., Ltd	45,4	C171
Hubei Xinyegang Special Tube Co., Ltd	79,0	C172
Yangzhou Lontrin Steel Tube Co., Ltd	43,5	C173
Hengyang Valin MPM Co., Ltd	73,3	C174
Pozostali producenci współpracujący	71,8	C998
Wszyscy inni producenci	81,1	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] [produktu objętego postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w [państwie, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązują należności celne mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają odpowiednie obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. W ciągu 25 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zainteresowane strony mogą:

- zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie;
- przekazać Komisji swoje uwagi na piśmie; oraz
- złożyć wniosek o przesłuchanie przed Komisją lub przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.

2. W ciągu 25 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia strony, o których mowa w art. 21 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1036, mogą zgłaszać uwagi dotyczące stosowania środków tymczasowych.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 listopada 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Współpracujący producenci eksportujący z Chińskiej Republiki Ludowej nieobjęci próbą:

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Zhejiang Gross Seamless Steel Tube Co., Ltd	C998
Tianjin Pipe Manufacturing Co., Ltd	C998
Shandong Luxing Steel Pipe Co., Ltd	C998
Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd	C998
Wuxi SP. Steel Tube Manufacturing Co., Ltd	C998
Zhangjiagang Tubes China Co., Ltd	C998
TianJin TianGang Special Petroleum Pipe Manufacture Co., Ltd	C998
Shandong Zhongzheng Steel Pipe Manufacturing Co., Ltd	C998

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1978**z dnia 11 listopada 2016 r.****w sprawie zatwierdzenia substancji podstawowej olej słonecznikowy, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywę Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 5 w związku z art. 13 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Komisja otrzymała w dniu 4 września 2015 r. złożony przez Institut Technique de l'Agriculture Biologique (ITAB) wniosek o zatwierdzenie oleju słonecznikowego jako substancji podstawowej. Do wniosku tego dołączono informacje wymagane przepisami art. 23 ust. 3 akapit drugi.
- (2) Komisja zwróciła się do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwanego dalej „Urzędem”) o pomoc naukową. W dniu 11 kwietnia 2016 r. Urząd przedstawił Komisji sprawozdanie techniczne dotyczące oleju słonecznikowego⁽²⁾. W dniu 12 lipca 2016 r. Komisja przedstawiła Stałemu Komitetowi ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz sprawozdanie z przeglądu⁽³⁾ oraz projekt niniejszego rozporządzenia i sfinalizowała te dokumenty, aby przedstawić je na posiedzeniu tego komitetu w dniu 7 października 2016 r.
- (3) Z dokumentacji przedstawionej przez wnioskodawcę wynika, że olej słonecznikowy spełnia kryteria środka spożywczego zgodnie z definicją zawartą w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾. Ponadto substancja ta nie jest w głównej mierze wykorzystywana do celów ochrony roślin, ale mimo to jest ona użyteczna w zakresie ochrony roślin w postaci produktu składającego się z tej substancji i z wody. Z tego powodu należy ją uznać za substancję podstawową.
- (4) Jak wykazały badania, można oczekiwać, że olej słonecznikowy zasadniczo spełnia wymogi określone w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu. Należy zatem zatwierdzić olej słonecznikowy jako substancję podstawową.
- (5) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak uwzględnić pewne warunki dotyczące zatwierdzenia, które są wyszczególnione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽⁵⁾.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, 2016. *Technical report on the outcome of the consultation with Member States and EFSA on the basic substance application for sunflower oil for use in plant protection as insecticide on fruit trees, grapevine, potato, vegetables and post-harvest treatment on stored grains and as fungicide on vegetables and grapevine*. EFSA supporting publication 2016:EN-1023. s. 51.

⁽³⁾ <http://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/eu-pesticides-database/public/?event=activesubstance.selection&language=EN>

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdzenie substancji podstawowej

Zatwierdza się substancję podstawową olej słonecznikowy określoną w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 listopada 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Olej słonecznikowy Nr CAS: 8001-21-6	Olej słonecznikowy	Spożywcza	2 grudnia 2016 r.	Olej słonecznikowy stosuje się zgodnie ze szczegółowymi warunkami zawartymi we wnioskach sprawozdania z przeglądu dotyczącego oleju słonecznikowego (SANTE/10875/2016), w szczególności z jego załącznikami I i II.

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji, specyfikacji i sposobu użycia substancji podstawowej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ZAŁĄCZNIK II

W części C załącznika do rozporządzenia wykonawczego (WE) nr 540/2011 dodaje się pozycję w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„12	Olej słonecznikowy Nr CAS: 8001-21-6	Olej słonecznikowy	Spożywcza	2 grudnia 2016	Olej słonecznikowy stosuje się zgodnie ze szczegółowymi warunkami zawartymi we wnioskach sprawozdania z przeglądu dotyczącego oleju słonecznikowego (SANTE/10875/2016), w szczególności z jego załącznikami I i II.”

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji, specyfikacji i sposobu użycia substancji podstawowej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1979**z dnia 11 listopada 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 listopada 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	84,7
	ZZ	84,7
0707 00 05	TR	146,7
	ZZ	146,7
0709 93 10	MA	70,5
	TR	142,4
	ZZ	106,5
0805 20 10	MA	88,2
	ZZ	88,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	PE	122,6
	TR	70,2
	ZZ	96,4
0805 50 10	AR	67,2
	CL	69,9
	TR	93,6
	UY	38,4
	ZZ	67,3
0806 10 10	BR	298,0
	IN	164,3
	PE	343,2
	TR	138,3
	US	336,6
	ZA	345,1
	ZZ	270,9
0808 10 80	CL	174,1
	NZ	142,8
	ZA	117,8
	ZZ	144,9
0808 30 90	CN	109,8
	TR	168,6
	ZZ	139,2

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2016/1980

z dnia 8 listopada 2016 r.

w sprawie mianowania członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Republikę Włoską

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Włoch,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r.
- (2) Jedno stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem kadencji Alessandra PASTACCIEGO,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowisko członka Komitetu Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostaje niniejszym mianowana następująca osoba:

— Giuseppe RINALDI, *Presidente della Provincia di Rieti*.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2016 r.

W imieniu Rady
P. KAŽIMÍR
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

DECYZJA RADY (UE) 2016/1981**z dnia 8 listopada 2016 r.****w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanego przez Królestwo Szwecji**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Szwecji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. W dniu 20 lipca 2015 r. decyzją Rady (UE) 2015/1203 ⁽⁴⁾ stanowisko zastępcy członka w miejsce Kentha LÖVGRENA zajęła Ingeborg WIKSTEN.
- (2) Jedno stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem kadencji Ingeborg WIKSTEN,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostaje niniejszym mianowana następująca osoba:

— Mohamad HASSAN, *Ledamot i kommunfullmäktige, Uppsala kommun.***Artykuł 2**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2016 r.

W imieniu Rady

P. KAŽIMÍR

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1203 z dnia 20 lipca 2015 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów trzech członków i sześciu zastępców członków ze Szwecji (Dz.U. L 195 z 23.7.2015, s. 44).

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2016/1982**z dnia 8 listopada 2016 r.****zmieniająca decyzję 2007/441/WE upoważniającą Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy decyzji Rady 2007/441/WE ⁽²⁾ Włochy zostały upoważnione, do dnia 31 grudnia 2010 r., do ograniczenia prawa do odliczenia VAT nakładanego na wydatki związane z niektórymi silnikowymi pojazdami drogowymi, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej do 40 %. Ta decyzja stanowi także, że korzystanie do celów prywatnych z takich pojazdów nie jest traktowane jako odpłatne świadczenie usług. Ponadto niektóre kategorie pojazdów i wydatków są wyłączone z zakresu stosowania tej decyzji.
- (2) Decyzja 2007/441/WE została następnie zmieniona decyzją wykonawczą Rady 2010/748/UE ⁽³⁾ oraz decyzją wykonawczą Rady 2013/679/UE ⁽⁴⁾, którą przedłużono datę wygaśnięcia tych środków (zwanymi dalej „środkami stanowiącymi odstępstwo”) do dnia 31 grudnia 2016 r.
- (3) Pismem zarejestrowanym przez Komisję w dniu 31 marca 2016 r. Włochy wniosły o upoważnienie ich do dalszego stosowania środków stanowiących odstępstwo.
- (4) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie, pismem z dnia 22 czerwca 2016 r., o wniosku złożonym przez Włochy. Pismem z dnia 23 czerwca 2016 r. Komisja powiadomiła Włochy, że posiada wszystkie informacje konieczne do rozpatrzenia wniosku.
- (5) Zgodnie z art. 6 decyzji 2007/441/WE Włochy przedłożyły Komisji sprawozdanie ze stosowania przedmiotowej decyzji, obejmujące przegląd ograniczenia procentowego. Informacje przekazane przez Włochy pokazują, że ograniczenie do 40 % prawa do odliczenia wciąż odzwierciedla istniejące okoliczności, jeśli chodzi o proporcje, w jakich przedmiotowe pojazdy są wykorzystywane do celów działalności gospodarczej i innych celów.
- (6) Należy zatem upoważnić Włochy do dalszego stosowania środków stanowiących odstępstwo w kolejnym ograniczonym okresie, do dnia 31 grudnia 2019 r.
- (7) W przypadku wystąpienia przez Włochy z wnioskiem o kolejne przedłużenie po roku 2019 konieczne będzie przedłożenie Komisji sprawozdania wraz z wnioskiem o przedłużenie nie później niż dnia 1 kwietnia 2019 r.
- (8) Przedłużenie stosowania środków stanowiących odstępstwo nie ma wpływu na zasoby własne Unii pochodzące z VAT.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2007/441/WE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2007/441/WE z dnia 18 czerwca 2007 r. upoważniająca Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 165 z 27.6.2007, s. 33).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2010/748/UE z dnia 29 listopada 2010 r. w sprawie zmiany decyzji 2007/441/WE upoważniającej Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 318 z 4.12.2010, s. 45).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2013/679/UE z dnia 15 listopada 2013 r. zmieniająca decyzję 2007/441/WE upoważniająca Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 316 z 27.11.2013, s. 37).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 6 i 7 decyzji 2007/441/WE otrzymują brzmienie:

„Artykuł 6

Każdy wniosek o przedłużenie środków określonych niniejszą decyzją przedkłada się Komisji do dnia 1 kwietnia 2019 r.

Do wniosku o przedłużenie tych środków załącza się sprawozdanie obejmujące przegląd stosowanego ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia VAT nakładanego na wydatki związane z silnikowymi pojazdami drogowymi, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2019 r.”.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2016 r.

W imieniu Rady
P. KAŽIMÍR
Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI (UE) 2016/1983**z dnia 26 maja 2014 r.****w sprawie środka pomocy SA.33063 (2012/C) (ex 2012/NN) dotyczącego Trentino NGN srl. po wycofaniu się Włoch z realizacji projektu***(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 3159)***(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) W dniu 24 maja 2011 r. Komisja otrzymała skargę złożoną przez trzech wiodących operatorów telefonii alternatywnej działających we Włoszech (Wind, Fastweb i Vodafone). W szczegółowym piśmie zarzucili oni, że projekt zainicjowany przez władze autonomicznej prowincji Trydentu we Włoszech („prowincja”) dotyczący ulokowania infrastruktury dostępu nowej generacji na terytorium prowincji stanowił *de facto* pomoc państwa na rzecz przedsiębiorstwa Telecom Italia, która naruszała zasady konkurencji określone w wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych ⁽²⁾. Skarżący zarzucili w szczególności, że prowincja nie poinformowała ich należycie o swoich planach i zamierzeniach oraz nie skonsultowała ich z nimi, że beneficjent został wyznaczony jeszcze przed rozpoczęciem działań oraz że wybrana infrastruktura po jej ulokowaniu nie pozwoli na rzeczywistą konkurencję.
- (2) W odpowiedzi na przesłany w dniu 22 czerwca 2011 r. wniosek o udzielenie informacji władze włoskie odpowiedziały w dniu 20 lipca 2011 r., że ich zamiarem było zastosowanie zasady prywatnego inwestora, a ponadto że ich interwencja nie stanowiła pomocy państwa, w związku z czym nie musiały spełniać warunków zgodności określonych w wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych. W dniu 4 listopada 2011 r. Komisja, po usunięciu informacji poufnych z udzielonej przez władze włoskie odpowiedzi, przekazała ją skarżącym, którzy w dniach 29 listopada oraz 7 i 16 grudnia 2011 r. przekazali dodatkowe komentarze i dokumenty. Między styczniem a majem 2012 r. władze włoskie udzieliły różnych innych szczegółowych informacji dodatkowych. Między lutym a majem 2012 r. skarżący również udzielili informacji dodatkowych. W tym okresie z każdą z zaangażowanych stron odbyły się spotkania i przeprowadzono telekonferencje.
- (3) Decyzją z dnia 25 lipca 2012 r. („decyzja o wszczęciu postępowania”) Komisja poinformowała Włochy o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego opisanego w art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do tego projektu. Komisja, po usunięciu informacji poufnych, opublikowała decyzję o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾, zapraszając zainteresowane strony do przedstawienia uwag.
- (4) Komisja otrzymała uwagi Włoch dotyczące decyzji o wszczęciu postępowania pismami z dnia 22 i 23 listopada 2012 r. Komisja otrzymała także komentarze zainteresowanych stron: przedstawicieli Telecom Italia w dniu

⁽¹⁾ Dz.U. C 323 z 24.10.2012, s. 6.

⁽²⁾ Komunikat Komisji – Wytyczne wspólnotowe w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych (Dz.U. C 235 z 30.9.2009, s. 7), które zostały poddane rewizji w 2013 r.: Wytyczne UE w sprawie stosowania reguł pomocy państwa w odniesieniu do szybkiej budowy/rozbudowy sieci szerokopasmowych (Dz.U. C 25 z 26.1.2013, s. 1).

⁽³⁾ Zob. przypis 1.

3 grudnia 2012 r. i przedstawiciele Wind, Fastweb i Vodafone w dniu 7 grudnia 2012 r. Pismem z dnia 29 stycznia 2013 r. Komisja, po usunięciu z tych komentarzy wszystkich informacji poufnych, przekazała je władzom włoskim, które w dniu 5 marca 2013 r. przekazały swoje uwagi na temat komentarzy osób trzecich. Pomiędzy marcem a grudniem 2013 r. wszystkie zainteresowane strony (władze włoskie, Telecom Italia, Wind, Fastweb i Vodafone) intensywnie prowadziły rozmowy i wymieniały pisma, a z każdą z zainteresowanych stron odbyły się spotkania i przeprowadzono telekonferencje.

- (5) Pismem z dnia 31 stycznia 2014 r. władze włoskie poinformowały Komisję o zamiarze wycofania się przez prowincję z realizacji projektu. W dniach 14 i 20 marca 2014 r. władze włoskie przekazały dodatkowe informacje dotyczące faktycznego wycofania się przez prowincję z przedsiębiorstwa *joint venture* Trentino NGN, w szczególności w odniesieniu do sprzedaży udziałów prowincji na rzecz Telecom Italia, co zostało dokonane w dniu 28 lutego 2014 r.

2. OPIS ŚRODKA POMOCY

- (6) We wrześniu 2010 r. prowincja opracowała strategię mającą doprowadzić do realizacji celu w zakresie łączności, polegającego na objęciu 100 % terytorium prowincji ultraszerokopasmową siecią światłowodową do 2018 r. W ramach tej strategii określono dwa rodzaje działań: odnoszące się do obszarów prowincji o „średniej rentowności”⁽⁴⁾ oraz obszarów o „niskiej rentowności”; obszary o „wysokiej rentowności” zostały wyłączone ze strategii. W przypadku obszarów o średniej rentowności prowincja zamierzała utworzyć nowe przedsiębiorstwo o nazwie Trentino NGN, do którego mogliby przystępować partnerzy prywatni. W przypadku obszarów o niskiej rentowności prowincja planowała ustanowić środek pomocy państwa *ad hoc*, który zostałby opracowany i zgłoszony na późniejszym etapie, prawdopodobnie pod nadzorem będącego własnością publiczną prowincji przedsiębiorstwa Trentino Network, czyli podmiotu odrębnego od Trentino NGN, które byłoby odpowiedzialne za inne inicjatywy wchodzące w zakres ogólnej strategii szerokopasmowej prowincji.
- (7) W kolejnych miesiącach między prowincją i kilkoma prywatnymi operatorami odbyły się odrębne wymiany informacji, a w dniu 8 lutego 2011 r. prowincja podpisała protokół ustaleń z Telecom Italia dotyczący utworzenia przedsiębiorstwa *joint venture* Trentino NGN w celu ulokowania infrastruktury światłowodów doprowadzanych do domów na obszarach o średniej rentowności. Na podstawie tej wstępnej umowy prowincja zobowiązała się do wniesienia na poczet kapitału Trentino NGN wkładu pieniężnego w wysokości do 60 mln EUR, natomiast przedsiębiorstwo Telecom Italia miało wnieść jedynie wkłady rzeczowe, w tym w postaci 1) swojej istniejącej pasywnej infrastruktury (kanały i słupy) ze skutkiem natychmiastowym; oraz 2) likwidacji istniejącej sieci miedzianej po uruchomieniu sieci światłowodów doprowadzanych do domów. W tym samym roku wspomniany protokół ustaleń podpisało jeszcze dwóch mniejszych udziałowców: instytucja finansowa Finanziaria Trentina oraz mniejszy dostawca usług internetowych MC-link, z których każdy miał wnieść do przedsiębiorstwa niższe wkłady finansowe.
- (8) Do grudnia 2011 r. zakończono przygotowywanie biznesplanu, a firma Analysis Mason przygotowała na zlecenie prowincji sprawozdanie z badania *due diligence*. Jednocześnie określono też ostatecznie prawa i obowiązki poszczególnych udziałowców oraz bardziej precyzyjnie zdefiniowano wkłady rzeczowe wnoszone przez Telecom Italia do Trentino NGN. Dalsze zmiany w uzgodnieniach udziałowców zostały wprowadzone po dyskusjach prowadzonych z Komisją oraz po sporządzeniu przez Analysis Mason ekspertyzy dotyczącej projektu. Do marca 2012 r. firma Reconta Ernst & Young przygotowała wymaganą ekspertyzę dotyczącą pierwotnego wkładu rzeczowego Telecom Italia, co doprowadziło do wprowadzenia kolejnej zmiany.
- (9) Prowincja utworzyła Trentino NGN samodzielnie, wnosząc minimalny wkład na poczet kapitału w wysokości poniżej 100 000 EUR. Struktura kapitału przedsiębiorstwa miała uzyskać swój ostateczny kształt w drodze podwyższenia kapitału własnego po zawarciu umów z prywatnymi udziałowcami. Planowano, że podwyższenie kapitału własnego Trentino NGN odbędzie się w następujący sposób: prowincja wnieśli wkład w wysokości 50 mln EUR (odpowiadający 52,2 % udziałów), Finanziaria Trentina wnieśli wkład w wysokości 5 mln EUR (5,2 % udziałów), MC-link wkład w wysokości 1,5 mln EUR (1,56 % udziałów)⁽⁵⁾, zaś Telecom Italia wnieśli najem, w formie nieodwołalnych praw użytkowania, swojej pasywnej infrastruktury (kanały i słupy) na terenie całej prowincji, do wykorzystania w celu utworzenia nowej sieci światłowodowej („pierwszy wkład”). Wartość pierwszego wkładu Telecom Italia wyceniono wstępnie na kwotę 39,8 mln EUR, jednak w przygotowanym przez Ernst & Young sprawozdaniu dotyczącym wartości tego wkładu wskazano nieco niższą kwotę, wynoszącą 39,3 mln EUR, co doprowadziło do zaktualizowania umowy (ostatecznie wartość tę oszacowano na 39,448 mln EUR).
- (10) W dniu 18 maja 2012 r. utworzono przedsiębiorstwo *joint venture* Trentino NGN, przy czym pierwsze wkłady wniesione przez każdą ze stron kształtowały się następująco: prowincja wpłaciła tylko część planowanego wkładu pieniężnego, tj. 14,845 mln EUR zamiast 50 mln EUR, podobnie Finanziaria Trentino wniosła tylko 1,25 mln

(4) Zidentyfikowane obszary o średniej rentowności stanowiły gminy, w których koszt ulokowania infrastruktury światłowodów doprowadzanych do domów wynosiłby około 1 000 EUR na gospodarstwo domowe, tj. w sumie 42 gminy i 150 000 gospodarstw domowych, stanowiących 60 % mieszkańców prowincji.

(5) W decyzji o wszczęciu postępowania wskazano, że wkład MC-link wyniesie 1 mln EUR, co odpowiada 1,6 % udziałów, jednak w toku postępowania wyjaśniającego władze włoskie wskazały, że prawidłową wartością była kwota 1,5 mln EUR odpowiadająca 1,56 % udziałów.

EUR z 5 mln EUR, a MC-link tylko 0,375 mln EUR z 1,5 mln EUR. Telecom Italia wniosło nieodwołalne prawa użytkowania swojej pasywnej infrastruktury, których wartość oszacowano ostatecznie na 39,448 mln EUR. Wynikająca z tych wkładów struktura udziałów była następująca: prowincja: 52,16 %, Telecom Italia: 41,07 %, MC-link: 1,56 %, Finanziaria Trentino 5,21 %. W tabeli poniżej zaprezentowano sytuację udziałowców Trentino NGN oraz ich udziały (w okresie od 18 maja 2012 r. do 28 lutego 2014 r.).

Udziałowiec	% kapitału	Kapitał subskrybowany (EUR)	Kapitał wpłacony (EUR)
Prowincja	52,16	50 095 000	14 845 000
Telecom Italia	41,07	39 448 000	39 448 000
MC-link	1,56	1 500 000	375 000
Finanziaria Trentina	5,21	5 000 000	1 250 000
Ogółem	100,00	96 043 000	55 918 000

- (11) Zgodnie z umową udziałowców pod koniec trzeciego roku od wniesienia pierwszego wkładu lub po uruchomieniu co najmniej 16 % nowych łączy światłowodowych Telecom Italia i prowincja mogą podjąć decyzję o wniesieniu przez Telecom Italia „drugiego wkładu”, tj. przeniesieniu do Trentino NGN 1) prawa własności (w przeciwieństwie do już udzielonych nieodwołalnych praw użytkowania) do pasywnej infrastruktury istniejącej na obszarach o średniej rentowności określonych przez Trentino NGN; oraz 2) prawa własności do sieci miedzianej w celu jej wyłączenia i przeniesienia wszystkich klientów do nowej sieci światłowodowej. Wstępnie wartość tego wkładu została oszacowana na 520 EUR za każdą aktywną linię miedzianą, co obejmowało zarówno linie detaliczne Telecom Italia, jak i linie obsługiwane w imieniu operatorów posiadających uwolniony dostęp do pętli lokalnej. Szacowano, że kwota ta zostanie powiększona o 2 mln EUR odpowiadające wartości przekształcenia nieodwołalnych praw użytkowania przestrzeni w kanałach (tj. pierwszego wkładu) w prawo własności. W tej drugiej fazie Telecom Italia nabędzie – tytułem drugiego wkładu – udział większościowy i kontrolę nad Trentino NGN, w razie konieczności w drodze dodatkowego zastrzyku kapitałowego dokonanego przez Telecom Italia.
- (12) Umowa udziałowców przewidywała ponadto, że po upływie kolejnych trzech lat lub po osiągnięciu celu w postaci 43 % aktywnych i podłączonych linii przedsiębiorstwo Telecom Italia będzie uprawnione do skorzystania wobec prowincji i MC-link z opcji kupna ich udziałów w Trentino NGN. W zamian za przyznanie Telecom Italia tego prawa oraz w przypadku gdyby zostało ono ostatecznie wykonane, Telecom Italia miało zapłacić prowincji 6,5 mln EUR, z czego jedną połowę w okresie jednego roku, a drugą połowę w okresie dwóch lat. Cena kupna udziałów miała być równa wartości wkładu powiększonej o roczną kwotę netto odpowiadającą 7,75 % wypłaconych dywidend⁽⁶⁾. Dwóm pozostałym udziałowcom – MC-link i Finanziaria Trentina – przyznano opcję sprzedaży, uprawniającą ich do sprzedaży swoich udziałów w Trentino NGN na rzecz Telecom Italia za cenę odpowiadającą wartości wniesionych przez nich wkładów, powiększoną odpowiednio o 5,5 % oraz 7 % w skali roku.
- (13) Na podstawie szczegółowych umów udziałowców przedsiębiorstwo Telecom Italia zostało także wyznaczone jako dostawca na rzecz Trentino NGN w zakresie budowy sieci, zarządzania nią oraz jej obsługi. Topologia sieci, jaka miała być zastosowana, to topologia „punkt-wiele punktów”. Nie przewidziano żadnych obowiązków w zakresie uwolnienia lub zapewnienia dostępu. Wybrana architektura przewidywała wyłącznie uruchomienie trzech równoległych gigabitowych pasywnych sieci optycznych (GPON)⁽⁷⁾, z których dwie miały być udostępniane innym operatorom w ramach koncesji.

3. OTWARCIE FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (14) Komisja otwarła formalne postępowanie wyjaśniające z uwagi na poważne wątpliwości, czy środek spełniał warunki testu prywatnego inwestora, a także w celu ustalenia, czy może on być uznany za zgodny z rynkiem wewnętrznym, jeżeli wykazane zostanie, że zawiera elementy pomocy państwa.

⁽⁶⁾ Wartości te wynikały z trzeciej zmiany do umowy udziałowców, podpisanej w dniu 11 maja 2012 r. Pierwotnie ustalono, że wkład pieniężny wyniesie 4,7 mln EUR, a roczna stopa 7,5 %.

⁽⁷⁾ Technologia umożliwiająca świadczenie usług internetowych w topologii „punkt-wiele punktów”. Operatorzy zainteresowani świadczeniem usług musieliby aktywować całą sieć z zastosowaniem technologii GPON.

(15) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wyraziła obawę, że zaangażowanie prowincji w Trentino NGN charakteryzowało się kilkoma cechami, które wzbudzały wątpliwości co do tego, czy spełnia ono warunki testu prywatnego inwestora oraz czy udział prowincji w przedsiębiorstwie rzeczywiście odpowiadał udziałowi partnerów prywatnych. W szczególności wątpliwości Komisji dotyczyły następujących kwestii:

- Realizacja projektu w czasie: Komisja wątpiła, że prowincja od samego początku działała jak prywatny inwestor kierujący się nie celami polityki publicznej, lecz względami gospodarczymi i dotyczącymi rentowności. Wydaje się, że prowincja uruchomiła projekt w interesie publicznym, a następnie przyjęła dla niego formę przedsiębiorstwa *joint venture* z operatorem zasiedziałym Telecom Italia i dopiero *ex post* próbowała zapewnić zgodność projektu z testem prywatnego inwestora, wprowadzając zmiany między innymi po rozmowach z Komisją, przy jednoczesnym utrzymywaniu dotychczasowej struktury inicjatywy.
- Udział podmiotów prywatnych: Udział MC-link i Finanziaria Trentina był marginalny, natomiast przedsiębiorstwa Telecom Italia znaczący, lecz rozłożony w czasie.
- Jednoczesność inwestycji: Działania prowincji miały być natychmiastowe, natomiast wkłady wnoszone przez Telecom Italia były rozłożone w czasie i warunkowane wystąpieniem pewnych zdarzeń i procesów decyzyjnych.
- Jednakowe warunki: Nie było jasne, czy warunki, na których prowincja dokonywała inwestycji w przedsiębiorstwo *joint venture* były takie same jak warunki dla partnerów prywatnych, konkretnie dla Telecom Italia. Komisja dostrzegła kilka rozbieżności dotyczących terminów i warunków wnoszenia wkładów przez Telecom Italia, a także dotyczących możliwości zakupu przez Telecom Italia udziałów prowincji i przejścia pełnej kontroli nad Trentino NGN przez skorzystanie z opcji kupna.
- Pierwszy wkład Telecom Italia ⁽⁸⁾: Wydaje się, że wartość pierwszego wkładu Telecom Italia została wyliczona na podstawie przedkładanych przez strony dokumentów, założeń, prognoz i analiz finansowych, które nie zostały zweryfikowane przez niezależnego eksperta. Wątpliwości wzbudzał fakt, czy prywatny inwestor byłby gotowy zaakceptować znaczący udział kapitałowy w przedsiębiorstwie *joint venture* w zamian za dostęp do regulowanego aktywu, który można uzyskać w drodze umowy po cenach regulowanych. Nie było jasne, czy prywatny inwestor zaakceptowałby najem infrastruktury, która miała być nabyta w późniejszym terminie, jako adekwatny udział w kapitale własnym. Komisja miała wątpliwości, czy prywatny inwestor nabyłby infrastrukturę, która nie byłaby potrzebna, ponieważ nieodwołalne prawa użytkownika dotyczyłyby kanałów i słupów Telecom Italia na terenie całej prowincji, a nie tylko na obszarach, na których Trentino NGN miało ulokować swoją sieć.
- Drugi wkład Telecom Italia ⁽⁹⁾: Istniały wątpliwości co do przyszłej wyceny drugiego wkładu Telecom Italia, opartej wówczas na uzgodnionej metodzie nieopartej opinią ekspertów. Nie było jasne, czy wstępna wycena przekształcenia nieodwołalnych praw użytkownika w prawo własności była zgodna z warunkami rynkowymi, w szczególności, czy wyceny pierwszego wkładu (najem) i drugiego wkładu (własność) nie pokrywały się, z uwagi na fakt, że w przeważającej części przenoszone prawa dotyczyły tej samej infrastruktury. Komisja miała wątpliwości dotyczące stosowności metody wyceny przeniesienia własności wszystkich elementów sieci miedzianej ⁽¹⁰⁾, mając na względzie wysokie koszty jej utrzymania i fakt, że zasadniczym celem było jej wyłączenie po uruchomieniu sieci światłowodowej, jak i uwzględniając potencjalne alternatywy w stosunku do proponowanej metody.
- Biznesplan i ryzyko ponoszone przez strony: Istniały znaczne różnice między profilami ryzyka ponoszonego przez podmiot sektora publicznego i prywatnych inwestorów, mając na względzie różny charakter i różne terminy wnoszenia ich wkładów, zróżnicowane prawa i obowiązki stron – *prima facie* niskie ryzyko dla Telecom Italia, niskie koszty alternatywne dla Telecom Italia, niskie ryzyko dla aktualnej działalności, gdyż przedsiębiorstwo Telecom Italia miało zachować kontrolę nad siecią miedzianą nawet po jej wniesieniu do przedsiębiorstwa *joint venture* dzięki jednoczesnemu uzyskaniu kontroli nad przedsiębiorstwem, a także uzyskanie pełnej kontroli i internalizacja zysków w drodze skorzystania z opcji zakupu gdyby przedsiębiorstwo *joint venture* okazało rentowne; podczas gdy prowincja najwyraźniej pełniła rolę inwestora

⁽⁸⁾ Pierwszy wkład obejmował przeniesienie nieodwołalnych praw użytkownika.

⁽⁹⁾ Drugi wkład składał się z dwóch części: 1) przekształcenia w prawo własności nieodwołalnych praw użytkownika (stanowiących pierwszy wkład) przestrzeni w kanałach Telecom Italia tylko na obszarach prowincji o średniej rentowności (tj. docelowych obszarach działania Trentino NGN), oraz 2) przeniesienia własności wszystkich elementów sieci miedzianej w celu jej wyłączenia po przeniesieniu wszystkich klientów do nowej sieci światłowodowej.

⁽¹⁰⁾ Metoda wykorzystana wówczas do ustalenia tej wartości była oparta na uśrednionej teoretycznej wartości zastąpienia sieci, na podstawie modelu BU-LRIC wykorzystywanego przez włoski krajowy organ regulacyjny AGCOM w celu określenia opłat za uwolniony dostęp do pętli lokalnej, która to wartość jest uśredniona dla całego kraju i nie jest obliczana konkretnie dla prowincji.

finansowego w projekcie modernizacji infrastruktury, który może oczekiwać najwyżej zwrotu w wysokości maksymalnie 7,75 % i 6,5 mln EUR w razie skorzystania z opcji zakupu⁽¹⁾. Obliczenia zawarte w biznesplanie mogły nie być całkowicie dokładne, co wynikało z optymistycznych założeń dotyczących faktycznego popytu ze strony użytkowników końcowych oraz przychodów uzyskiwanych od operatorów alternatywnych aktywujących wszystkie dostępne łącza GPON⁽²⁾. Były też inne podobne przykłady ryzyka: Przedsiębiorstwo Telecom Italia mogło zdecydować o opóźnieniu wyłączenia sieci miedzianej, z uwagi na brak jakiegokolwiek postanowienia umownego zobowiązującego je do takiego wyłączenia, co mogłoby spowodować opóźnienie osiągnięcia przez Trentino NGN progno rentowności. Istniała niepewność dotycząca całkowitych środków finansowych koniecznych do zakończenia operacji uruchamiania sieci, które oszacowano na 150 milionów EUR.

- Inne wątpliwości: wybór Telecom Italia z pominięciem procedury przetargowej oraz wynagrodzenie dla Telecom Italia w zamian za usługi świadczone na rzecz Trentino NGN; podwójna rola Telecom Italia jako udziałowca i dostawcy.

4. DECYZJA PROWINCJI O WYCOFANIU SIĘ Z REALIZACJI PROJEKTU

- (16) W dniu 31 stycznia 2014 r. władze włoskie poinformowały Komisję, że prowincja postanowiła wycofać się z realizacji projektu Trentino NGN i nie prowadzić go dalej, w porozumieniu ze wszystkimi pozostałymi stronami: Telecom Italia, MC-link i Finanziaria Trentina.
- (17) W dniu 14 marca 2014 r. władze włoskie poinformowały Komisję, że prowincja odstąpiła swoje udziały w Trentino NGN spółce Telecom Italia za kwotę 15 852 435 EUR, odpowiadającą wartości częściowego wkładu pieniężnego wniesionego przez prowincję do Trentino NGN w wysokości 14,845 mln EUR powiększonego o odsetki składane według stopy 3,75 %. Według władz włoskich Trentino NGN jest obecnie kontrolowane przez Telecom Italia, a Finanziaria Trentina i MC-link są jego udziałowcami mniejszościowymi.
- (18) Władze włoskie wyjaśniły, że pomimo utworzenia Trentino NGN w dniu 18 maja 2012 r. i wniesienia na poczet jego kapitału częściowych wkładów, w dniu 20 sierpnia 2012 r. (po wydaniu decyzji o wszczęciu postępowania) prowincja i inne strony uczestniczące w Trentino NGN zmieniły umowę udziałowców, a cała działalność NGN została zawieszona do momentu zakończenia prowadzonego przez Komisję formalnego postępowania wyjaśniającego. W związku z tym zostały wstrzymane wpłaty wkładów w pełnej wysokości przez wszystkie zainteresowane strony (dokonano jedynie częściowych wpłat). Wstrzymano także dalsze działania przewidziane w umowie udziałowców. Trentino NGN nie zaczęło uruchamiać planowanej sieci światłowodów doprowadzanych do domów (ani żadnej innej sieci).
- (19) Działania podejmowane przez Trentino NGN były ograniczone wyłącznie do zapewniania osobom trzecim dostępu do infrastruktury objętej nieodwołalnymi prawami użytkownika w celu wypełnienia obowiązków wynikających z przepisów. W odniesieniu do tego ostatniego aspektu, władze włoskie wyjaśniły, że ponieważ przedsiębiorstwo Telecom Italia posiadało obowiązki regulacyjne związane z dostępem na rzecz innych licencjonowanych operatorów, po przeniesieniu w maju 2012 r. przez Telecom Italia praw użytkownika pasywnej infrastruktury na rzecz Trentino NGN niektórzy operatorzy wnioskowali o dostęp do tej pasywnej infrastruktury i dostęp taki uzyskiwali. W związku z tym przedsiębiorstwo Telecom Italia kilkakrotnie dokonywało wpłat na rzecz Trentino NGN tytułem wynagrodzenia za zakup przez Trentino NGN dostępu do pasywnej infrastruktury, w odpowiedzi na wnioski o dostęp składane przez innych licencjonowanych operatorów. Kwoty te nie przekraczały 15 000 EUR i stanowiły jedyne przychody uzyskane przez Trentino NGN po jego powołaniu.
- (20) Władze włoskie wskazały także, że prowincja nie zapłaciła ani nie zapłaci żadnej kary w związku z wycofaniem się z realizacji projektu Trentino NGN. W umowie udziałowców z dnia 16 grudnia 2011 r. i w kolejnych jej zmianach zawarto postanowienia dotyczące rozwiązania umowy, umożliwiające prowincji odstąpienie od realizacji projektu Trentino NGN bez jakichkolwiek kar, także w sytuacji, w której projekt nie zostałby nawet w części zrealizowany.

5. OCENA

- (21) Choć Włochy przedsięwzięły pewne zmierzające do realizacji projektu Trentino NGN kroki wstępne, polegające przede wszystkim na zawarciu różnych umów i wykonaniu działań mających na celu utworzenie przedsiębiorstwa *joint venture*, a także wspomnianym wyżej częściowym wpłaceniu przez prowincję wkładu pieniężnego (a także częściowych wkładów pieniężnych pozostałych stron i wkładu rzeczowego Telecom Italia), jednak cały projekt zatrzymał się na tym etapie.

⁽¹⁾ We wstępnych obliczeniach wykonanych przez prowincję maksymalne wynagrodzenie ustalono na poziomie stopy zwrotu z kapitału własnego wynoszącej 10,5 %.

⁽²⁾ Planowano uruchomienie trzech równoległych sieci GPON, przy czym dwóch z nich poza zakresem zapotrzebowania Trentino NGN i w teorii miały być one wynajmowane do eksploatacji przez operatorów alternatywnych.

- (22) W odniesieniu do częściowej wpłaty dokonanej przez prowincję na rzecz kapitału Trentino NGN, władze włoskie wyjaśniły, że Trentino NGN złożyło wszystkie środki pieniężne otrzymane od udziałowców (tj. wkłady finansowe wniesione przez prowincję, MC-link i Finanziaria Trentina, pomniejszone o koszty i podatki) na rachunku bankowym oprocentowanym według stopy 2,71 % w 2012 r., 1,509 % do dnia 1 lutego 2013 r. i 1,524 % po dniu 1 lutego 2013 r. Kwoty częściowych wpłat (w tym dokonanych przez prowincję) pozostawały nieaktywne na rachunku bankowym Trentino NGN. Władze włoskie utrzymują, że w dniu 28 lutego 2014 r. prowincja odzyskała swój częściowy wkład pieniężny powiększony o odsetki składane według stopy 3,75 %. Władze włoskie wyjaśniły, że stopa odsetek składanych wynosząca 3,75 % była wynikiem wynegocjowanego przez strony porozumienia i odpowiada w przybliżeniu podwójnej stopie oprocentowania dwu- do trzyletnich obligacji skarbowych rządu włoskiego oraz jest zbliżona do stopy oprocentowania dziesięcioletnich obligacji skarbowych.
- (23) Częściowe wniesienie wkładu pieniężnego przez prowincję do Trentino NGN wiązało się z przeniesieniem zasobów państwowych. Jednak na podstawie dostępnych informacji, ze względu na fakt, że realizacja projektu Trentino NGN została zawieszona w dniu 20 sierpnia 2012 r., a w dniu 28 lutego 2014 r. prowincja skutecznie wycofała się z projektu i odzyskała w całości wpłaconą początkowo kwotę powiększoną o rozsądne odsetki, Komisja może uznać, że dokonanie tej częściowej płatności nie spowodowało powstania korzyści gospodarczej dla Trentino NGN lub jego udziałowców.
- (24) W odniesieniu do minimalnej aktywności podejmowanej przez Trentino NGN, tj. transakcji dotyczących sprzedaży praw użytkowania (zob. motyw 19), działania te były wykonywane w celu wypełnienia obowiązków wynikających z przepisów, którym nadal podlegało Telecom Italia, i nie wydaje się, aby spowodowały korzyść gospodarczą dla Trentino NGN lub jego udziałowców, w tym Telecom Italia. Z uwagi na te okoliczności transakcje te nie podważają dokonanej powyżej oceny.
- (25) W związku z tym Komisja stwierdza, że projekt Trentino NGN nie został zrealizowany, dlatego też w świetle wycofania się prowincji z realizacji projektu niniejsze postępowanie wyjaśniające stało się bezprzedmiotowe.

6. WNIOSKI

- (26) Mając na uwadze powyższe ustalenia, Komisja postanowiła zamknąć postępowanie wszczęte na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE, ponieważ wycofanie się władz włoskich (prowincji) z realizacji projektu Trentino NGN sprawiło, że niniejsze postępowanie stało się bezprzedmiotowe,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wycofanie się władz włoskich z realizacji projektu Trentino NGN sprawiło, że niniejsze postępowanie stało się bezprzedmiotowe. W związku z tym Komisja postanowiła zamknąć postępowanie wszczęte na podstawie art. 108 ust. 2 Traktatu.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Wiceprzewodniczący

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL